

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Astutia prava.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

pres ait, abvola dum jam admoneat. Eoque spectare crediderim proverbium, *περδικὸν σκέλει*, de *περδικὸν σκέλει*. Interpretes claudum quendam Perditem nomine apud Aristophanem inveniunt, & ab eo adagium in claudicantium aliorum ludibrium emanasse. Sed esto aliquid in significato claudicationis, natura tamen Perdices efficit, ut ad dolos & vafritiem spectare proverbium opinemur, cum scilicet subdolo quempiam ingenio hac progressurum speras, ille tamen uestigio illac se proripit, atque ita vacillatione spectantium spem eludit, ut iter ejus, aut rerum progressus eventumque; nunquam certa possis conjectura deprehendere. Nam qui versus apud Athenæum citatur, *ἐγγυε πέν μολὴ πέρδικον σκέλει*, ad hujusmodi pedum inconstantiam, titubationemque eam, quæ oritur ex nimio potu, facere videtur: *pedes enim tentat vinum luctator dolosus*, ut apud Comicum est. Nullū autem inter aves animal Perdice dolosus neque astutius; unde illud Aristophanicum, *ἐκπερδικίαι*, quippe Perdices more periculum evadere: ait enim ejus interpres, *οὐ γὰρ λαμβάνοντες κἀφ᾽ ἡ ποῖς ὄλιγα ἑαυτὰς εἰρήσιν, ἀλλ᾽ ἔτιως ὀπικαλιπῆσιν, ἀὶ ἐκκλίβουσι*. *Strumenta enim pedibus conturbantes, supinas se prosternunt, atque ita occultantur, & periculum declinant*. Atque hæc latius apud Plutarchum, libro quo disputat, utra prudentiora sint animalia, terrestriane an marina.

CONTUMELIOSUS. CAP. XLIV.

Perdicum duo genera.

Addunt & contumeliosum hominem per alitem hanc significari: quod in suo genere maxime tum mukuari, dissidere, & altercari vicissim assidue consueverint. Sunt vero Perdices aliæ nobiles, aliæ rusticæ. Nobiles longe grandiores sunt, sylvasque & saltus plurimum incolunt: rusticæ arva & fegetes pervagantur. Grandiores illæ sunt, etiam picturatores, & plerisque Italia locis nomen tenent inculume. Romæ tamen Starnas vocant, de quibus forte Plinius dixerit: *Misit Hispania externa aves*. Rusticæ longæ minores, fusciore pluma, & quodammodo cineritia. Idem utriusque ingenium, sed dolosiores, pugnacioresque rusticæ, quas nunc Italia à sono vocis *Quale as* fere ubique vocat.

ASTUTIA PRAVA. CAP. XLV.

Hieroglyphicum etiam sapit Græcorum mythologorum fabula, qua fingunt Dædali nepotem, ob inventa artis suæ arma quædam admodum utilia, per invidiam ab Athenarum arce summa præcipitem datum, qui terra vix tacta mutatus sit in Perdicem. Cujus figmenti talis fertur interpretatio: Impuri homines cum à sapientiæ arce deciderint, à rectis honestisque studiis alieni facti, tametsi astutia freti aliqua suis in rebus excellere videantur, hisque tractandis super alios attolluntur, fordidis tamen & improbis negotiationibus impliciti, sublime nihil sapiunt: sed humi volitantes, solisque & fraudibus omnibus freti, rem quocumque modo facere tantum student, libidinum & cupiditatum suarum laqueis & retibus impliciti obvoluti que: eo Perdice deteriores, quod illis vaferrima est ars ad elabendum, capturamque declinandum, quod Græci dicunt *ἐκπερδικίαι*: hincque capiti fugam moliuntur, neque si evadere possint, studium adhibent ullum ut salvi fiant. Astutiæ hujusmodi causa factum puto, ut Eucherus cacodæmonem ex Perdices imagine significari dixit, eo loco:

Hieroc. 17. Clamavit Perdix, congregavit que non peperit.

DE COTURNICE. CAP. XLVI.

Hinc proverbium: ὀρνύγων ἀνὰ πῆδος Φύων, Coturnicis naturam induere in pugnaces.

In Coturnice multa sunt, quæ cum Perdice conveniunt, pugnacitas quippe eadem, quo in ludibrio illa præcipue celebratur, quam omnium victricem mirata est Alexandria, urbe quippe tota in ludibrio hujus præconiis occupata. Hanc Erotas Ægyptii procurator morositate nescio qua imponens, in ludibrium emit, atque assam devoravit, quo factò iustus est ab Octaviano Augusto malo navis effugatus. Est & par improbitas naturæ, neque odiosa minus, eo vero magis detestanda: quod ad hanc improbitas insuper accidit & deorum contemptus, religionisque odium, & quantum illa ferocire potest execratio.

IMPURITAS. CAP. XLVII.

Per ejus enim hieroglyphicum sacerdotes Ægyptii impuritatem indicabant, ubi vulgati Codices Græci mendum animadvertas, in quo Oryx quadrupes animal pro Cortunice positum & ita trahendum: